

Palelevia ja nääntyviä hevosia.

Pyrkiessään parantamaan omaa ja kärsivien kanssaihminen kovaa kohtaloa moni unhoittaa, että ihmisellä on palveluksessaan muita eläviä olentoja, jotka ansaitsevat ystävällisen ajatuksen ja huolenpitoa.

Arbetsblad.

Kenkään, joka on matkustanut maassamme, ei ole voinut olla huomaamatta, niitä suunnattomia määriä tukkia ja halkoja, jotka ovat kasattuina kaikkialla pitkin rantoja ja lastauspaikkoja tai jotka kesän aikana kuljetetaan lautoina järviämme, jokiamme ja koskiamme pitkin.

Ne ovat Suomen kansallisriikkaus, yhteiskuntamme taloudellinen perusta. Sillä paitsi metsiämme on meillä sangen vähän, millä korvata kaikkea sitä, mitä me lämpimämmistä maista tarvitsemme, ilman niitä meitä kenties ei olisi kansana olemassakaan.

Mutta ne, jotka suorittavat ylen raskaan työn puutavaran kuljettamisessa niille liikennekeskuksille, joista kuljetus jatkuu rautateitse tai laivoilla, kuin kahan moni omistaa niille kiitollisuuden tai säälin ajatuksen.

Kinoksissa, kivien, kantojen ja kuoppien kesken rypevät ja raatavat nyt tuhannet hevoset metsissä, mihin puut ovat kaadetut ja kun pääsevät tasaiselle, raivatuille metsätielle, silloin tehdään kuorma niin suureksi, että jokainen askel on ankaraa räsytystä ja lihasten jännitystä.

Ja kun voimat uupuvat, silloin hevosta — jaloa, kärsivällistä ja uhrau-

tuva hevosta — kiihoitetaan ruoskaniskujen viuhuvalla kivulla, joka pahoittaa hänet enempään, kuin voi, kunnes vihdoin turmeltu ja sortuu.

Silloin vallinneesta pakkasesta huolimatta olivat hevoset niissä metsissä, joissa tammikuun alussa kävin, niin hiestä märkiä kuin olisi niitä avannosta nostettu. Silmäripsissä riippui jääpuikkoja, joihin tukka joskus oli jäänyt ja seistään niin kauvan, että lämmin höyry oli niistä haihtunut, oli koko heidän ruumiinsa huurteen ja jäähilseen peittämä.

ta, niitä suunnattomia määriä tukkia ja raadannalle, silloin voi sattua, että hevonen yöksi asetetaan harvaan havumajaan tai laudoista tehtyyn vajaan, missä useita lautoja eli kokonaisia seiniä saattaa puuttua.

Märkänä ja huonosti peitettyä hänen siinä on kestävä purevaa pakasta, sinne tuiskuaa lumi estäen häntä panemasta makuulle.

Jos sitten omistaja kovalla pakkasella pelkää työvälineensä ehkä vahingoittuvan, silloin panee hän hänet valjaisiin ja ajelee yöllä pitääkseen häntä lämpimänä.

Monet yhtiötän ovat valmistaneet hyviä asuntoja työläisille ja suoja he-

vosille suurempien liikenneväylien var-
sille, mutta ne ovat poikkeuksia eikä
niitä ole suurissa erämaissa.

Kolme osaksi jokseenkin puutteellista
metsähallituksen omistamaa tallia Pape-
ron aseman luona Suojärvellä oli vas-
taiseksi Ahlströmin yhtiön ajomiesten
käytettävänä. Nyt saivat määräyksen
parin päivän kuluessa ottaa pois hevo-
sensä, koska valtion ajoja laajennettais-

siin ja näitäkin tallia silloin mahdolli-
sesti tarvittaisiin. Yli 20 asteen pakka-
sessa näitä hevosia sentähden oli sijoit-
ettava minne saattoi autiolla seudulla,
kunnes olisi ehditty valmistaa lauta-
vajaa heitä varten.

Eräässä pilttuussa makasi illalla nuori,
suuri ruskea hevonen ojennetuin jalon
ja puoleksi suljetuin silmin raskaasti
vaikeroiden hikisen, polttavan kuuman
ruumiin joka hengenvedolta väristessä.
Huomasi hänen olevan nääntyneen ja
kuolemanväsyneen hevosen ja kohta ei
tätäkään levon mahdollisuutta hänelle
suotaisi.*)

*) Myöhemmin minulle eräs metsätyömi-
es Paperolta ilmoittaa, että muiden tukinajajien
vaatimuksesta työnjohtaja kokonaan kielsi sai-
raalta hevoselta ajon, jonka vuoksi omistajan
ennen pitkää oli myytävä se teurastettavaksi.

Laihoja ja heikkoja tai huonosti ruo-
kittuja hevosia ei näkynyt niillä laajoil-
la alueilla, joilla kuljin ja tiet olivat ver-
rattain hyvässä kunnossa. Mutta myö-
hemmin keväällä hevoset huonontuvat,
koska he silloin ovat loppuun kulutetut
ja rehuvarastot vähenevät.

Vetoan nyt kaikkiin ja jokaiseen yk-
sityiseen henkilöön, että muistaisivat
hevosia tukkimetsissä ja niitä hevosia,
jotka kulkevat rahdinajon-pitkiä, vaiva-
loisia taipaleita.

Kaikille, jotka harjoittavat talviurhei-
lua, retkeilyt yksinäisille tukinajopai-
koille, missä ihmisiä asuu savumurjuis-
sa ja hevoset melkein pä lumessa, var-
maankin antaisivat paremman tuloksen
kuin urheilun harjoittaminen pelkästään
sen itsensä vuoksi tai metsän villien,
turvattomien eläinten huihin vuoksi kii-
hoittaminen ja metsästäminen. Sillä
nämä ihmiset ja hevoset, jotka ovat pa-
kotetut elämään metsissä pakkasessa ja
pimeässä, nehan ovat elinehtona ole-
massaolollemme. Niitä on meidän kii-
tettävä kaikesta, joka tekee elämämme
mukavaksi, kodistamme ja lietemme
lämmöstä. Ja nehan muina vuoden ai-
koina töissä vainioillamme antavat meil-
le jokapäiväisen leipämme. Ne ovat
hyödylliset, kelpaavat ja välttämättömät
yhteiskunnassa, kun taas monet meistä,
jotka niiden vaihoista hyötyen elämme
valossa ja hyvinvoinnissa, ainoastaan
kulutamme, mitään tilalle antamatta.

Savumurjuihin, missä sisääntupruava
savu tekee olon sietämättömäksi ja
missä keittäminen on mahdollista ai-
noastaan nuotiotulen ääressä taivasalla,
on kaikkialla toimitettava vahvat ja
käytännölliset Högfors-kaminat savu-
johtoineen. Ja hevosille on valmistet-
tava liivistettyjä, lämpimiä talleja lau-
doista tai tukin päistä tehtyine runkoi-
neen, joissa hevosilla on tilaisuus
maata.

Tukinajajat siten itse vapaaehtoisesti kärsivän
elämän puolesta langettivat tuomion tunnotta-
malle toverilleen.

Kaikkialla, missä eläinten kohtalo on joutu-
nut säälimättömien ja tyyliin ihmisten valtaan,
tämä työläisten jalo ja oikeudentajuinen menet-
ely Suomen salosseudussa olisi muistettava, kun-
noidettava ja pidettävä noudatettavana esimerk-
kinä.

„Hevosten sydän huutaa hakkuupai-koilta apua parempiin suojiin pääse-miseksi”, kirjoittaa minulle muuan työ-mies Karjalasta.

Ne yhtiöt, joiden palveluksessa työ suoritetaan, eivät varmaankaan kieltäisi

Lopuksi ilahuttava esimerkki monien joukossa. Liikenteelle avatun radan päästä Suojoen pysäkillä sain seurata muutamien lastaajien mukana avonai- sessa tavaravaunussa Maimalamin lastauspaikalle. Täällä suoritti Karja-

antamasta tarvittavia työtarpeita. Omas- ta puolestani on minun kiitollisuudella mainittava suurta hyväntahtoisuutta, jolla työnjohtajat aina ovat suhtautu- neet esittämiini ehdotuksiin hevosten hyväksi.

Jos kuormat ovat niin suuret, että ne pakottavat hevosia ylivoimaisiin ponnis- tuksiin, on mitä pienennettävä, maksu lisättävä kappaleelta eli painon mukaan ja puutavaran hinnat korotettavat.

Sillä hevosta yksin ei saa uhrata yk- sitysten, eri yhtymien ja koko yhteis- kunnan voitonpyynnin tyydyttämiseksi.

lan puuliike ajoja vasta aloitetulla hak- kuulla. Metsässä, missä liikkui hevosia kaikkiin suuntiin, ei kuulunut raakoja kirkkaisuja, ei näkynyt pahoinpitelyä, sil- lä niinkuin myöhemmin kuulin oli työn- johtaja Tupitsa kieltänyt piiskan käy- tön työalueellaan.

Työnjohtaja oli kieltänyt piiskan käytön.

Selostukseni mukaisesti U. S. ja Hels. San. 3 p. lokak. 1926 oli Eläinsuojelus-

tilillä Käsityöläispankissa, Hakasalmenkatu 1, syyskuussa Smk. 1,285:65. Myöhempien talletuksineen Smk. 300:— on tili korkoineen 47:54 nykyään 1,633:19. Näillä varoilla, niin pitkälle kuin ne sitten riittävät, palkataan henkilö tarkastamaan ajoja jossakin met-

sässä. Pankissa vastaanotetaan edelleen panoja — ollen Smk. 10:— pienimpänä määränä, jos joltakin hyväsydämiseltä ihmiseltä varoja tähän tarkoitukseen liikenee.

Helsinki, Ruoholahdenk. 5, 22 p. tam. 1927.

Agnes von Konow.